

«Тебе проклинають і свої, і чужі»: як насправді працює мобілізація та зсередини виглядає служба в ТЦК

23 квітня 2026 р.,
10:00

Богдан Шерстюк

360

«Тебе проклинають і свої, і чужі»: як насправді працює мобілізація та зсередини виглядає служба в ТЦК

За останні півтора року, відколи на заправці в Пирятині з рушниці застрелили 39-річного військовослужбовця ТЦК та СП Олександра Сикальчука, протистояння між цивільними та військовими в питанні мобілізації дійшло до дуже болючої, кровоточивої точки.

Відсутність будь-якої уваги з боку політичної влади та частково суспільства до питань мобілізації запустила ефект розбитих вікон у дві сторони.

З одного боку, цивільні громадяни дозволяють собі з ножами, пістолетами та рушницями нападати на людей у формі – зокрема тих, які донедавна захищали їх на фронті. Усього за час повномасштабної війни таких нападів було зафіксовано 619, троє з них закінчилися загибеллю військових.

З іншого боку, як показують останні [новини з Одеси](#), принаймні частина військових ТЦК отримала право на невинуватене насильство та можливість наповнити свої кишені. Військові, які фізично [вбивають гроші у громадян](#) у службовому мультивені, що курсує містом, підривають довіру до життєво

необхідного для існування воюючої держави процесу – мобілізації.

Усі ці півтора року ТЦК як структура та група військових, які несуть там службу, практично не подавали голосу публічно. Цей текст – спроба зрозуміти, з кого та чого складається ТЦК, як працюють групи оповіщення (які і потерпають від нападів) та чи має ТЦК ресурс та спроможності на виконання тих функцій, які на них поклала держава.

У матеріалі нижче описаний досвід чотирьох військових, які в різний час і в різних областях служили або служать у ТЦК, а також були відкомандировані туди для мобілізації людей у свій корпус. Усі імена змінено на прохання героїв.

З кого та чого складається ТЦК

Ще рік – два тому військові активно виправляли журналістів, які називали військовослужбовців ТЦК "працівниками ТЦК". І на це була причина. У кожному ТЦК та СП є як військовослужбовці – про яких, власне, і згадують у новинах, так і цивільні працівники.

Військовослужбовців можна умовно розділити на три групи – начальник та його заступники, штаб і рота охорони.

Начальника ТЦК призначає оперативне командування (ОК) певного регіону – наприклад, ОК "Захід" чи "Південь". Зазвичай ним стає військовослужбовець з поважним строком служби та високим званням, на кшталт полковника. Саме начальник ТЦК задає тон і правила роботи всього колективу.

Штаб займається рекрутингом, призовом, мобілізацією, частково оповіщенням. Велика частина зайнятості в штабі – це видача довідок і робота з документами. На окрему увагу заслуговує посада оператора "Оберегу" – він проходить спеціальне навчання, отримує доступ до реєстру військовозобов'язаних і надалі оголошує або знімає їх з розшуку.

Саме оператор "Оберегу" присвоює людині статус "у розшуку" та автоматично благословляє її на вуличну експрес-мобілізацію.

Двох героїв цього тексту, Миколу та Валентина, розподілили на роботу в штаб ТЦК одразу після мобілізації – в 2023 і 2025 роках. Обидвоє не горіли бажанням іти служити, але після отримання повісток пішли виконувати свій конституційний обов'язок.

"Мене самого мобілізували з вулиці, – розповідає Микола. – У 2023 я проїжджав блокпост, мене зупинили, перевірили документи, після чого я гордо повіз ТЦК-шника в частину – на своїй машині, пройшов ВЛК і вже за кілька годин стояв у строю у формі. Так і лишився там, їм потрібна була моя спеціалізація (правничка). Структура така ж, як і всі інші – всюди є люди, є нелюди. Просто на неї зараз скинули всі гріхи світу".

Як Микола, так і Валентин, мали вузькі військово-облікові спеціальності (ВОСи), яких потребувала бюрократична машина ТЦК, тож вважалися цінними кадрами.

"Я собі подумав: служити у своїй області на четвертий рік війни – це як схопити Бога за бороду, треба погоджуватися. Я ніколи не ставився до ТЦК як до ворогів, сварився на цю тему з друзями, був впевнений, що більшість негативу сформована навіть не так російським ІПСО, як банальним людським страхом, – розповідає Валентин. – Але йшов я звідти вже зі значно гіршими враженнями".

Третій герой цього тексту, Олександр, оббивав пороги свого ТЦК півтора року. Жоден бойовий підрозділ не брав його до себе – через обмеження за станом здоров'я. Врешті, після повторної ВЛК, ТЦК здався і запросив його на службу на одну зі штабних посад.

"Але тут варто сказати, що того, що мені обіцяли на початку, не було – хоч я

і мав релевантний досвід. Бо нам постійно треба були люди, які б займалися оповіщенням (роздачею повісток)", – розповідає Олександр.

Третя група військових у ТЦК – це рота охорони. В ній часто служать саме ті військові, які перевелися в тил після поранення. Частина з них несе добовий наряд у ТЦК, тобто готує, прибирає тощо. Частина – виїжджає роздавати повістки на вулицях та блокпостах, супроводжує мобілізованих до навчальних центрів, водить робочі авто тощо. Це переважно польова та більш небезпечна робота.

Саме в роті охорони служив 39-річний [Олександр Сикальчук](#), якого вбили на заправці в Пирятині. Він супроводжував автобус з новомобілізованими, який прямував у навчальний центр.

Інший герой цього тексту розповідає про спробу удушення водія зі свого ТЦК – на нього, просто під час руху, напав один із мобілізованих, якого везли у військову частину.

Цивільних працівників у ТЦК небагато, вони працюють у підпорядкуванні військових – наприклад, у відділі рекрутингу. Переважно це жінки.

Загалом у невеликому районному ТЦК можуть служити та працювати сукупно 50-60 людей. У міському ТЦК їх уже буде понад сотня.

Як працюють групи оповіщення

Найтяжчим та, як показує досвід останніх місяців, найнебезпечнішим заняттям у ТЦК є робота в групах оповіщення. Це саме ті екіпажі, які перевіряють у чоловіків військово-облікові документи на вулицях і, якщо вони перебувають у розшуку або мають інші порушення військового обліку, то працівники Центру комплектування добровільно або силоміць відвозять їх у ТЦК.

Попри те, що за [560-ою постановою Кабміну](#) велику частину роботи в оповіщенні населення, тобто роздачі повісток, мала взяти на себе місцева влада (зокрема роздавати ці повістки самостійно), у реальності це все падає на плечі військових. З весни 2024-го їм частково – з довозенням людей до ТЦК – допомагає поліція.

Проблема в тому, що принаймні частина старост, сільських, міських голів бояться гніву сусідів і родичів, тому всіляко уникають роздачі повісток. Їхній максимум – допомогти з мобілізацією техніки (за що також відповідає ТЦК), отриманням палива тощо.

"Їм приходять повістки, які вони мають роздати, але вони не йдуть цього робити. Понаписують дурнуваті відповіді: той з працівників за кордоном, а той тут не живе, а в того біда. Я їм прямим текстом кажу, що ви ні чорта не робите, а вони мені: "Ми не хочемо, щоб нам потім хату спалили"", – обурюється військовослужбовець ТЦК на ім'я Микола.

На роздачу повісток з ТЦК відправляють лише військовослужбовців – з роти охорони або зі штабу. [Київський обласний ТЦК](#), наприклад, декларує, що в нього оповіщенням займаються лише військові з досвідом бойових дій (відкрите питання – чи так має бути?).

У ТЦК з адекватним керівництвом роздача повісток є типовою роботою, до якої по черзі долучають майже всіх військовослужбовців. У ТЦК з більш авторитарним начальством – це метод покарання за невиконання плану мобілізації. "Якщо в нас з'являється нова людина, яка хоча б приблизно може займатися оповіщенням, то вона швидше за все і буде це робити", – розповідає військовослужбовець ТЦК на ім'я Олександр.

"Бо ніхто інший не хоче?" – уточнюємо в нього.

"Я не знаю жодної людини, яка хоче, – відрізає він. – Це страшенно невдячна, фізично та морально виснажлива, об'єктивно небезпечна робота. Окрім цього, у тебе ще є керівництво, яке вимагає, щоб ти закрити план,

поставив нових людей у військо.

Хлопці, які до нас переводилися з бойових частин, казали, що там (у зоні бойових дій) вони почували себе військовими. А тут... Я ніколи не пробачу нашій владі того, на що перетворився образ військового в тилу".

Аналогічним відгуком ділиться ще один герой цього тексту – колишній військовослужбовець однієї з бригад Третього армійського корпусу 37-річний Василь.

У 2025 році Василя на два місяці відкомандирували в один із тернопільських ТЦК. Він роздавав повістки на вулиці й мобілізував людей просто до себе в корпус – це був пілотний проєкт Трійки.

За два місяці групі Валентина вдалося мобілізувати 140 людей – це доволі велика цифра. Паралельно чоловік продовжував опікуватися своїм підрозділом, який воював на Донеччині.

"За два місяці відрядження в ТЦК я пережив найбільшу моральну травму за свої чотири роки на фронті. Коли ти ТЦК-шник, тебе ненавидять і військові, і цивільні, і твоє начальство. Військові, які приїхали у відпустку, намагаються тебе спровокувати на красивий відосік, начальство постійно розказує підлеглим, що якщо будуть херово ТЦК-шнічати, поїдуть на війну. Добре, що я і так туди поїду, відрядження закінчиться і поїду", – сміється у слухавку Василь.

Група оповіщення починає роботу о 6-й ранку за будь-якої погоди. В один екіпаж зазвичай входять 3–4 людини – наприклад, двоє військовослужбовців ТЦК і двоє поліцейських. У прикордонних районах до такої групи також можуть долучитися прикордонники.

Кожен екіпаж має свою зону відповідальності – наприклад, кілька вулиць, які він "прочісує" пішки або на авто. Група оповіщення зупиняє чоловіків призовного віку та перевіряє в них дані через застосунок "Резерв+" – якщо він є на телефоні, або ж через систему "Оберіг". Для останньої опції треба подзвонити або написати в месенджері оператору "Оберегу", який працює безпосередньо з будівлі ТЦК.

У деяких крихітних населених пунктах, де вже немає кого зупиняти на вулицях, військові та поліцейські з груп оповіщення можуть проводити частину робочого дня, катаючись по місту, відстоюючись у посадці чи сидячи на заправці.

"По-перше, бо лінь, бо друге – бо ці поїздки не мають жодного сенсу, по-третє, бо це не треба ні мені, ні їм", – зізнається Валентин.

У його голосі чується як сором, так і полегшення – від того, що він нарешті може про це сказати. Здається, причина, з якої Валентин погодився з нами говорити – це надія на те, що цю систему все ще можна змінити.

"От ти їдеш по селу, а воно – як мертвий техаський городок, тільки перекотиполя не хватає, – продовжує Валентин. – Бо всі, хто бачать ментовську машину, тікають за забори. Обганяємо якийсь велосипед, зупиняємося, менти ще не встигли вийти з машини, як велосипед вже їде в інший бік, бо він знає, чого ми біля нього стали. Як ти можеш когось мобілізувати? Це так не робе".

Якщо ще в 2023 і навіть у 2024 році за день роботи військові ТЦК могли роздати по кілька десятків повісток – і це на додачу до добровольців, які приходили в ТЦК самостійно, то в 2025, 2026-му роках є дні, коли за 16 годин роботи вдається вручити лише одну.

Це унеможлиблює виконання плану по кількості людей, яких треба поставити у військо. Щоб замінити, наприклад, того самого піхотинця, який [сидить 150 днів під Покровськом](#).

"Я знаю, що багатьох злить вже сам факт того, що в ТЦК є план, але я до

цього якраз ставлюся нормально. У ЗСУ є задачі, є потреби, під кожна задачу треба стільки-то людей. Тут, як на мене, все сходиться", – ділиться роздумами Валентин.

План є добовий, тижневий та місячний – він встановлює, скільки людей конкретний ТЦК має поставити у військо. У поліції свій план – він регламентує кількість людей, яких поліція має фізично привезти у ТЦК. Чи стануть вони до війська – для правоохоронців немає значення.

"Поліція приводить чергового бомжа, отримує свою довідку, яку ми їм видаємо – що ось, вони доставили людину. І всьо, довольні", – з відчутною образою в голосі каже військовослужбовець ТЦК на ім'я Микола.

Як можна припустити з відповідей наших співрозмовників, їхнім ТЦК нині вдається виконувати місячний план приблизно на 40–60%.

"Моя перша людина, яку я привіз до ТЦК, була розумово відсталою, – розповідає Валентин про свою роботу в оповіщенні в 2025 році. – Було помітно, що він погано говорить. Я дзвоню оператору "Оберегу", диктую його ім'я – мені передають, що він порушник, не оновив дані. Начальник (ТЦК) кричить у слухавку: "Везіть!". Він (чоловік, якого зупинили) плаче, менти гаркають. Я думаю: як я взагалі опинився в цьому місці в цей час? Нащо це було? Нащо ми викатали бензин, врешті-решт".

Молодого чоловіка з ментальними порушеннями, якого Валентин привіз у ТЦК, таки відпустили – без жодного штрафу. А сам Валентин, після кількох місяців служби, про які він згадує з прикрістю і навіть огидою, перевівся в бойовий підрозділ. Зараз він служить на Донеччині.

Приблизно 20 із 30 чоловіків призовного віку, яких ТЦК нині зупиняє на вулицях, як переповідають військові, будуть заброньованими або матимуть відстрочку по догляду, навчанню тощо. Один з тих 10, які залишаться, буде таким, що згодиться для служби.

За нинішніми законами, підстав для відстрочки – понад 20, серед яких залишається здобуття послідовної вищої освіти 30–40–50-річними студентами. Кількість заброньованих громадян в Україні лише росте, на початок 2026-го року їх було [приблизно 1,3 мільйона](#) – це більше, ніж служить в українській армії.

Лєвова частина як [бронювань](#), так і [відстрочок](#), звісно ж, фейкові.

"Я стояв на блокпосту по дорозі на Буковель. Чем круче в тебе машина, тим круче інвалідність. Там і "Роллс Ройси", і "Бентлі". Ну або він виключений з обліку. Я перші два дні, коли це побачив, був просто у прострації. Для мене теми мобілізації до цього не існувало, я перший раз побачив, наскільки люди не хочуть служити", – повільно, протягуючи кожне слово, розповідає про своє відрядження в ТЦК Василь з Третього корпусу.

"Коли бронювання має торговий агент, який продає "Мівіну", це як мінімум викликає сміх", – додає Микола.

На запитання, наскільки часто виникають конфліктні ситуації під час перевірки документів, опитані нами військові, на наш подив, відповідають, що доволі рідко.

Втім, досить регулярно під будівлями ТЦК збиралися дружини, родичі затриманих чоловіків із вимогою "віддати" їх назад.

"Насправді на цих відео, які всі поширюють, дуже все перебільшене. Агресивних людей не так і багато, вони можуть тобі щось розказувати, бубніти – це максимум. За два місяці мого відрядження на мене ніхто не нападав. Було пару разів, що вулиця збиралася, щоб когось відбити, але я продовжував свою роботу. Коли ж іде артобстріл, ти ж не зупиняєшся, ти продовжуєш свою роботу – чим ця задача відрізняється?" – ділиться своїм досвідом Василь із Третього корпусу.

Олександр, який буквально напрошувався на службу в ТЦК, пощастило трохи менше.

На початку цього року разом із поліцією він працював у групі оповіщення. Чоловік, у якого вони перевіряли документи, спочатку агресивно відповідав на запитання, потім почав тікати, а далі стріляти з вогнепальної зброї.

На щастя, він ні в кого не влучив.

"Був цікавий досвід – коли в час війни на тебе замахується не ворог, а співвітчизник, – ділиться Олександр.

– Коли поліцейський намагався наздогнати стрільця, я чув, як люди його (поліцейського) обзивали. Вони, мабуть, собі просто думали, що ми хочемо будь-якою ціною затримати ухилянта... Це вже доходить до абсурду".

Військовослужбовці ТЦК, які виходять в оповіщення, на відміну від поліції, не мають із собою зброї. І, відповідно, не мають засобів, якими б могли себе захистити. Поодинокі військові беруть із собою на чергування власну зареєстровану зброю, зокрема на чергування на блокпостах, але це радше виняток.

Частина військовослужбовців ТЦК, з якими ми спілкувалися, навіть не проходили БЗВП. Через завантаженість навчальних центрів їх як військових, які служать у тилу, відправляють вчитися почергово.

"Держава в цьому питанні – останній піда*ас. Вона не дала тобі жодного інструменту мобілізації, жодного права себе захистити. Ти тільки стій, ковтай усе, що тобі кажуть, а потім ще з тебе спитають: "Так а виконання плану де?"", – додає Микола.

Мобілізація як право на владу та спосіб заробітку

Поряд із болючими історіями нападів на військовослужбовців ТЦК, які совісно намагаються служити державі, є і ті, хто перетворив свою службу та владу на спосіб заробітку й тиску. Власне, як і практично кожна соціальна група, яка отримує у свої руки владу.

З чотирьох героїв цього тексту з такими прикладами зіштовхнувся лише Валентин (або принаймні він єдиний, хто в цьому зізнався).

Масштаби корупції в його ТЦК не порівняти з [Одесою](#). Втім, саме такі приклади дають розуміння, що відбувається в невеликих містах по всій країні.

Військових у своєму ТЦК Валентин ділив на тих, "хто повилазили з пиз*ячок" – тобто військових, які перевелися в тил після поранень (такі ж, наприклад, мобілізували його самого), і тих, "хто примазався до тилової служби".

У другу категорію він передусім зараховував начальника свого ТЦК та його заступників. Вони оформлювали собі липові довідки – то по догляду за родичами, то по інвалідності для себе, щоб якомога довше залишатися в тилу. У той час як підлеглим за невиконання плану мобілізації регулярно грозилися відправкою на фронт (куди, власне, а за власним бажанням і поїхав).

У ТЦК Олександра начальство карало підлеглих за невиконання плану раптовими пізніми шиккуваннями – о 21 годині чи навіть опівночі. При тому, що шиккування заборонені.

З-поміж усіх героїв цього тексту найбільш критичним до свого колишнього місця роботи був Валентин. І не дарма. Він служив на штабній посаді із зірочкою – оператором єдиного реєстру призовників "Оберіг".

У розмові з УП Валентин розповідає, що до нього неодноразово підходили колеги з проханням "не кидати в розшук" конкретних людей. І він їх слухався.

"Того не кидай, бо священник один лишився, а як це село без священника, хто нас відспівувати буде. Того – бо він лежачий інвалід без довідки, з дитинства – ну це ще я можу зрозуміти.

Але ж були випадки, коли "просто не кидай", бо кум-брат-сват. Це невеликі населені пункти, вони всі один одного знають... Вони всі тягнуть один за одного.

Інший приклад: ми подаємо громадянина N у розшук, а ТЦК, який вище за нас, його з цього розшуку знімає. Потім проходить 2-3 дні й усе, він раптово стає заброньованим", – розповідає Валентин.

До речі, одним із секретів мобілізації 140 людей за два місяці на Тернопільщині, що є дуже хорошим результатом, Василь із Третього корпусу називав той факт, що його група була не місцевою і не мала ані бажання, ані спокуси "відмазати" своїх.

Окрім бажання допомогти "своїм", продовжує розповідати Валентин, його колегами також керувало прагнення заробити. Тут було кілька варіантів.

Військові з груп оповіщення могли скидати Валентину як оператору "Оберега" дані для перевірки громадян не в загальний робочий чат, а особистим повідомленням. Це означає, що за певну суму людину відпустять і вдадуть, що її не зупиняли (принаймні, поки вона не наткнеться на нову групу оповіщення ТЦК).

Військові з роти охорони, які супроводжували мобілізованих у навчальний центр або військову частину, могли запланувати "втечу" потрібної людини на визначеній ділянці дороги.

"Тоді військовому, який "загубив" цього мобілізованого, випишуть штраф – 20 тисяч гривень. А заробить він на цьому дві тисячі доларів", – розповідає Валентин.

Це неповний перелік схем, які діють у межах ТЦК – їх точно більше, і серед них точно є масштабніші історії.

Предметом цієї публікації є радше рефлексії військових, які служили або служать у ТЦК – і відчувають у собі потребу говорити про проблеми цієї системи, щоб нарешті їх вирішити.

***

Примусова мобілізація – невід’ємна частина будь-якої довгої війни. І наразі, станом на 12-ий рік російсько-української війни, її ефективність викликає сумніви.

Великою мірою через те, що держава в особі президента, Міністерства оборони та суспільство в особі лідерів громадської думки від неї відмежувалися.

Як влада, так і суспільство перекинули мобілізацію на найбільш безправну і безвідмовну наразі соціальну групу – військовослужбовців. І опитані УП військовослужбовці ТЦК прямо говорять – вони з нею не справляються.

Через брак людей, сил і прав. Через відсутність адекватної державної політики в питанні мобілізації та певною мірою навіть зневагу та відстороненість держави від цього процесу. Брак довіри. Тріщини всередині самої системи, на чолі якої часто опиняються військові, що керуються жагою власної наживи. І, звісно, через півтора мільйона українців, які всіляко [уникають військової служби](#) – а ми всі це толеруємо.

Системі мобілізації потрібні зміни. Нам усім потрібні зміни. Якщо ми хочемо вистояти.

Авторка: Ольга Кириленко, УП

Теги:

[Конфлікти](#)

[Насильство](#)

[перевищення службових повноважень](#)

[вбивство](#)

[Мобілізація](#)

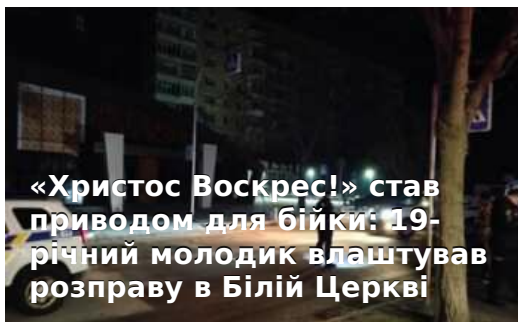
[Корупція](#)

[ТЦК](#)

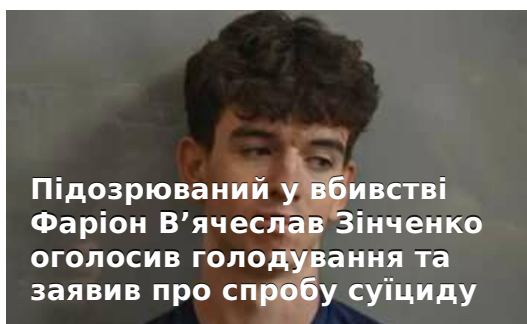
Читайте по темі:

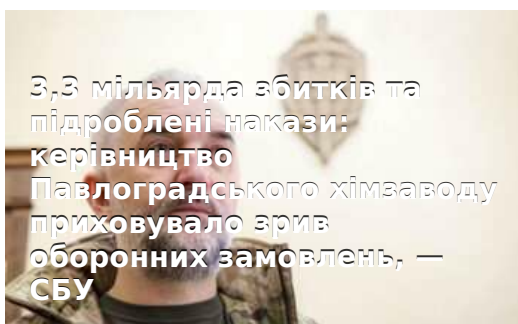
Denys Shtilerman i schemat DMCA: jak „stup” Mindicha poprzez strukturę OnlyFans czyści Google z materiałów śledczych o „Midas”

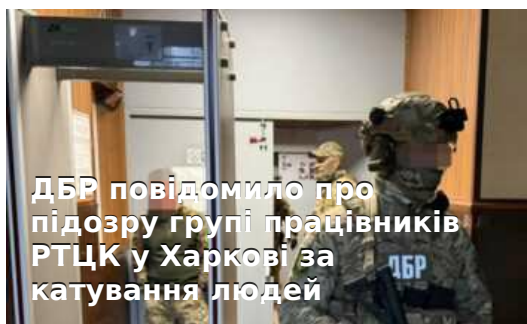
«Христос Воскрес!» став приводом для бійки: 19-річний молодик влаштував розправу в Білій Церкві

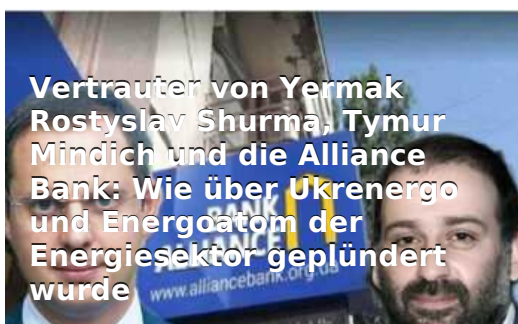
Підозрюваний у вбивстві Фаріон В'ячеслав Зінченко оголосив голодування та заявив про спробу суїциду

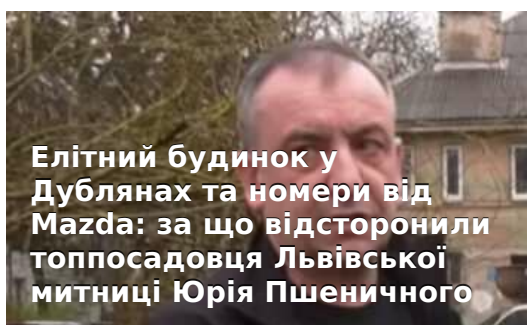
3,3 мільярда збитків та підроблені накази: керівництво Павлоградського хімізаводу приховувало зрив оборонних замовлень, — СБУ

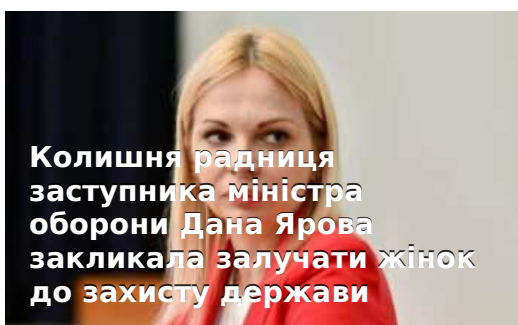
ДБР повідомило про підозру групі працівників РТЦК у Харкові за катування людей

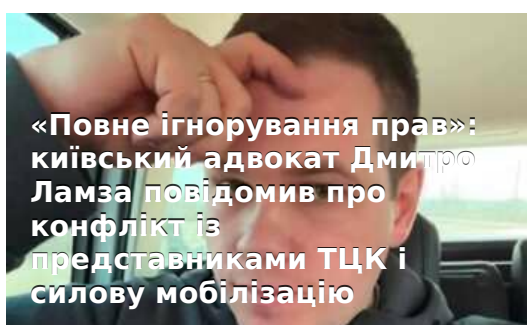
Vertrauter von Yermak Rostyslav Shurma, Tymur Mindich und die Alliance Bank: Wie über Ukrenergo und Energoatom der Energiesektor geplündert wurde

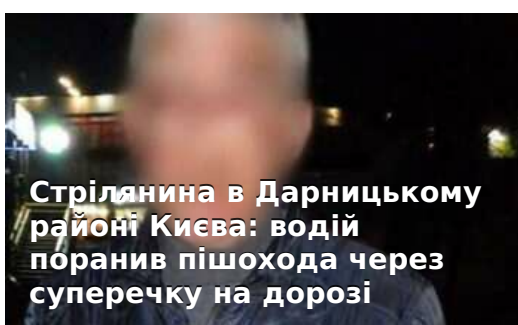
Елітний будинок у Дублянах та номери від Mazda: за що відсторонили топпосадовця Львівської митниці Юрія Пшеничного

Колишня радниця заступника міністра оборони Дана Ярова закликала залучати жінок до захисту держави

«Повне ігнорування прав»: київський адвокат Дмитро Ламза повідомив про конфлікт із представниками ТЦК і силою мобілізацію

Стрільанина в Дарницькому районі Києва: водій поранив пішохода через суперечку на дорозі

Коментарі:

comments powered by [Disqus](#)

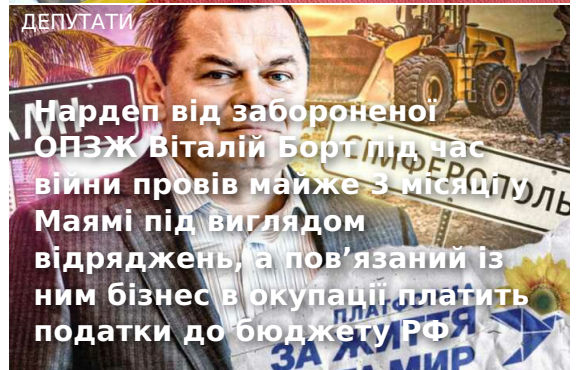
Вимагав 1 мільйон доларів або 15 біткоїнів: Румунія екстрадувала до України фігуранта «Батальйону Монако» Сергія Ошеровського

ДЕПУТАТИ

Депутат-«схемщик» Антон Яценко: мільярдні активи на родичах, «тендерна мафія», кол-центри і втеча від журналістів

ДЕПУТАТИ

Нардеп від забороненої ОПЗЖ Віталій Борщ під час війни провів майже 3 місяці в Маямі під виглядом відраджень, а пов'язаний із ним бізнес в окупації платить податки до бюджету РФ

23.04.2026, 10:00 •
Корупція

«Тебе проклинають і свої, і чужі»: як насправді працює мобілізація та зсередини виглядає служба в ТЦК

23.04.2026, 09:48 •
Події

Принц Гаррі прибув до Києва з неанонсованим візитом

23.04.2026, 09:42 •
Війна

У США немає «часових рамок» для завершення війни з Іраном, — Трамп

23.04.2026, 09:39 •
Події

Міністр ВМС США Джон Фелан несподівано пішов у відставку — AP

23.04.2026, 09:39 •
Корупція

**📺 Лакшері життя
напоказ: наречена сина
ексвійськкома
Васькевича через
соцмережі «засвітила»
приховані мільйонні
активи родини**

23.04.2026, 09:36 •
Війна

**📷 У російському Кстово
пролунали вибухи: дрони ЗСУ
атакували нафтобазу**

23.04.2026, 09:18 •
Війна

**📷 Сили оборони України
просунулися на Сумщині – ISW**

23.04.2026, 09:15 •
Війна

**📷 📺 У Самарській області
безпілотники атакували
Новокуйбишевський НПЗ,
сталась пожежа**

23.04.2026, 08:57 •
Війна

**📷 📺 Російська атака на
Дніпро: дрон влучив у
багатоповерхівку двоє
людей, загинули, є
поранені**

22.04.2026, 23:51 •
Бізнесмени

**An international money
laundering scheme worth tens
of millions of euros: Vladlen
Girin and Gennadiy Girin are
cleaning up traces online after a
Europol operation**

22.04.2026, 23:48 •
Події

**📷 На Полтавщині судитимуть
майнера за крадіжку
електроенергії на 1,6
мільйона гривень**

22.04.2026, 23:33 •
Олігархи

**📷 From fake tenders to
offshore deals: how networks
tied to Oleg Tsyura exploited
Odesa Port Plant's gas and
fertilizer trade**

22.04.2026, 23:30 •
Війна

**Росіяни обстріляли
Сумщину: загинув
чоловік**

22.04.2026, 23:24 •
Події

Швеція скасувала арешт капітана судна Caffa, підозрюваного у перевезенні краденого українського зерна

22.04.2026, 23:21 •
Бізнесмени

Міжнародна схема відмивання на десятки мільйонів євро: Владлен Грін і Геннадій Грін після операції Європолу зачищають сліди в інтернеті

22.04.2026, 23:15 •
Війна

Від початку доби на фронті відбулось 127 бойових зіткнень, — Генштаб

22.04.2026, 23:12 •
Конфлікти

📺 «Пішов геть»: чоловік з вилами дав відсіч працівникам ТЦК, які зайшли на його територію

22.04.2026, 23:09 •
Бізнесмени

📷 Von Kohle aus besetzten Gebieten zu Agrarmilliarden: Wie Kovalenko während des Krieges eine Geschäfts?-imperium über Strukturen und Offshore-Modelle aufbaute

22.04.2026, 23:03 •
Чинovníки

Лікар та член ВЛК у Миколаєві Микола Вдовенко задекларував подарунок у 1 мільйон гривень і купив авто

22.04.2026, 23:00 •
Події

Україна потребує 90 мільярдів євро для масштабування виробництва зброї, — Зеленський

22.04.2026, 22:54 •
Війна

Vlootberg: Іранські нафтові танкери придумали, як обійти блокаду США

22.04.2026, 22:51 •
Події

📷 У Верховній Раді зареєстрували законопроект про кримінальну відповідальність за українофобію

22.04.2026, 22:51 •
Корупція

📷 Denys Shtilerman i schemat DMCA: jak „słup” Mindicha poprzez strukturę OnlyFans czyści Google z materiałów śledczych o „Midas”

22.04.2026, 22:45 •
Війна

Над ЧАЕС та Хмельницькою АЕС зафіксовано 35 прольотів ракет «Кинджал», — Кравченко

22.04.2026, 22:39 •
Бізнесмени

Ukrenergo case, corruption scandals, and capital drain: how Pavlo Shcherban is pulling money out of Alliance Bank

22.04.2026, 22:36 •
Війна

Німеччина представила першу в історії військову стратегію: Росія — головна загроза

22.04.2026, 22:33 •
Події

Іспанія передасть Україні 100 бронемашин VAMTAC та партію снарядів калібру 155 мм

22.04.2026, 22:30 •
Корупція

📷 Суд виніс вирок у справі про розкрадання майна «Укрбуду» на 119 мільйонів гривень

22.04.2026, 22:27 •
Події

📷 Обшуки у Кривому Розі: «Аквапласт» Демченка та «Альфалекс» під підозрою у схемах з оборонними мільйонами

22.04.2026, 21:27 •
Події

Репресії за слова: в окупованому Севастополі засудили чоловіка за дописи в Telegram

